

der Forudsætning af, at Lovforslaget om Underholdsbidrag til Børn af Enker og af Enkemænd gik igennem. Det ærede Medlem sagde, at da dette jo dog ingenlunde var sikkert, maatte vi hellere sørge for, at Loven blev saadan, at den ikke behøvede at suppleres af en Lov som den nævnte. Jeg kan nu ikke erkende, at der vilde udkræves mange Ændringer, hvis man af Hensyn til den Eventualitet, at Lovforslaget om Underholdsbidrag til Børn af Enker og af Enkemænd ikke gik igennem, skulde, lad mig sige, nøjes med Hjælpekasseloven ogsaa paa dette Omraade. Jeg gør i saa Henseende opmærksom paa, at ligesom der i § 4, 2det Stykke, ved en Indskudssætning er gjort en Undtagelse for Personer over 55 Aar af Hensyn til, at man ikke vil afskære dem fra at faa Alderdomsunderstøttelse, saaledes vil man med en Indskudssætning ogsaa kunne undtage alle Enker med Børn, saa den Sag er ikke saa vanskelig at ordne. Men jeg har ikke fundet mig foranlediget til at indsætte en saadan Bestemmelse, for det første, fordi jeg ikke tror, den vilde lette Lovforslaget om Understøttelse til Børn af Enker og af Enkemænd dets Vej gennem Rigsdagen, og dernæst, fordi jeg holder paa, at det ogsaa for Enkernes og navnlig for Børnenes Skyld vilde være urigtigt at beholde Enker med Børn under Hjælpekasseloven. Det er ikke saa meget af Hensyn til de forøgede Udgifter, som Hjælpekasserne vil faa, at jeg har været betænkelig ved at beholde Enkerne under Loven — om end ogsaa den Betragtning, at Udgiften ikke med Rette kan paalægges Hjælpekasserne, har spillet en Rolle —, det er meget mere — som jeg havde Lejlighed til at sige baade ved Fremsættelsen og ved første Behandling i Landstinget af Lovforslaget om Understøttelse til Børn af Enker m. v. — Hensynet baade til Børnene og til Enkerne, der har bevirket, at jeg synes, vi skal have dem for sig selv. Og selvfølgelig, naar jeg vil gøre, hvad jeg kan, for, at vi kan faa en særlig Lov paa dette Omraade, finder jeg ingen Anledning til at indsætte en Bestemmelse, der ligesom siger: Jeg har ikke nogen stærk Tro paa at faa det andet Lovforslag igennem. Jeg vil derfor meget henstille, at man ikke lader dette Lovforslag vente, indtil man ser, om det andet gaar igennem. Jeg er tilbøjelig til at tro, at naar det ene fremmes, vil det i høj Grad hjælpe til, at ogsaa det andet kan blive gennemført.

Det ærede Medlem for Thisted Amts

2den Valgkreds (Hornstrup) udtalte, at det vil være overordentlig vanskeligt at praktisere den Bestemmelse, der findes i § 3, og hvorefter det ikke er tilladt at yde Rejsehjælp af Hjælpekassen, med mindre der er sikret den paagældende Arbejde, der kan give tilstrækkeligt Udkomme paa det nye Sted. Det er rigtigt, som det ærede Medlem forudsatte, at det er bestemte praktiske Tilfælde, som har foranlediget, at en saadan Bestemmelse er sat ind i Lovforslaget; en af Grundene til, at man vil have en Lov til Revision, er jo, som jeg sagde før, at de Erfaringer, der bliver indhøstede, skal komme til Udtryk i Loven. Det maa vistnok erkendes for at være uheldigt, at en Hjælpekasse paa denne Maade om jeg saa maa sige, hjælper en Familie til en anden Kommune for at slippe fri for den, og det mindste, man kan kræve, synes jeg, er, at der dog skal være nogen Sandsynlighed for, at Familien, naar den kommer til den anden Kommune, vil være i Stand til at kunne klare sig der. Det ærede Medlem sagde, at hvis man skulde have en Bestemmelse i denne Retning, hvad han i og for sig ikke vilde modsætte sig, maatte man opgive Kravet om, at der er sikret tilstrækkeligt Udkomme paa Ankomststedet; men saa vil man jo i det hele taget forhindre enhver som helst Rejsehjælp, og det vil dog neppe være rigtigt. Det er nok muligt, at det vil være overordentlig vanskeligt for en Hjælpekasses Bestyrelse at godtgøre, at Kravet er opfyldt, men Stillingen bliver dog ikke værre hverken for den paagældende Person eller Familie eller for Hjælpekassen, end om den Tilføjelse, som det ærede Medlem var ængstelig for, udelades; der sker ikke noget galt, ved at denne Tilføjelse bliver staaende, og dette kan dog maaske i nogle Tilfælde bevirke, at en Familie, der kan skaffe sig tilstrækkeligt Arbejde et andet Sted, faar Hjælp til at flytte derhen.

Jeg har vist kun tilbage at svare paa et Spørgsmaal fra det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (S. Frederiksen) vedrørende Hjælpekassernes Ret til at afholde visse Udgifter, der maatte være en Følge af, at Hjælpekassernes Bestyrelser er indtraadte i Fællesorganisationen for vedkommende Amt eller for hele Landet. Ogsaa dette er et Spørgsmaal, som har foreligget for Ministeriet — for Resten allerede før min Tid, — saa det skyldes ikke nogen Forglemmelse fra min Side, at der ikke er sat en Bestemmelse ind med det Formaal at give Hjælpekassernes Bestyrelser